



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibus Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt III. Quid singuli Christiani rudes, ut sunt Indi & Æthiopes, docendi sint ex Concil. Limensi actione 2. cap. 4. à Sixto V. confirmato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

superstitiosa illa sacra celebrantur; non tamen si aliis temporibus invitantur, ad eum finem, quo eorum structura, ornatus, & pulchritudo spectetur: & multo magis, ubi occasio fert, ut rideatur, & contemnatur eorum superstitiosa & vana Religio, & ut eorum impia secta commodius confutetur.

Secundo, Quando Christianis liceat Paganis suas operas locare, auxilium, ubi operam præstare, vel ad extruenda fana, vel conluendas vestes ad Idolorum cultum, aut vendere ea, quibus eos usuros novit ad superstitiosos Idolorum cultus, diximus supra. Tertio, Circa communicationes & commercia rerum, illud tantum se offert animadvertendum, ut pretia rerum iudicio boni viri atque prudentis constituentur, qua in re non deest difficultas. Utrum quanti Barbari merces nostras æstimant, vendi possint; Nam calculus, gladiolus, & vitrea, & id genus alia tanto in pretio apud illos haberi compertum est; ut auri & argenti non parvam quantitatem pro iis rebus persolvant: verum ista enucleatè disputare non est huius loci. Illud exploratum teneamus, omne genus mercimonii cum istis exercere licere, pretium vero neque lege, neque certa ratione constare; sed iudicio sapientis: qui perscipiat quantum abundant iis, quæ ipsi reddunt, & quanti faciant, vel ad vitæ præsidia, vel ornatum quemdam ipsis charum ea, quæ accipiunt à nostris, & quanta horum copia inopiave sit, ut omnibus probè perceptis, atque libratiss, quæ rerum æstimmatio iusta censenda sit, statuere possit: quamvis in hac re majori ex parte crediderim standum esse consuetudini à viris doctis & piis approbatæ.

Ac denique in divinis non licet cum Gentilibus communicare: nam mos est Ecclesiæ antiquissimus, ut à templo Paganis & Infidelibus excludantur, cum S. sacrificium in Missa offerri incipit. Unde in Canone Cathaginensis Concilii (habetur de consecr. d. 1. ca. Episcopus) dicitur quod nec Gentilis, nec Hæreticus, nec Judæus prohibeantur ingredi Ecclesiam Dei, & audire solum Dei Verbum usque in finem Missæ Catechumenorum, quæ sine beatorum dicto Evangelio. Unde antiquitus perlecto Evangelio, Catechumeni ab Ecclesia egrediebantur; quia cum non essent in fide instructi, sacris altaris mysteriis interesse non oportebat.

C A P V T III.

Quid singuli Christiani rudes, ut sunt Indi & Æthiopes, docendi sint ex Concil. Limensi *actiōne 2. cap. 4.* à SIXTO V. confirmato.

CUM divino præcepto, omnes Christiani ad cultum teneantur pro suo capite scire, quæ ad Religionis Christianæ, quam profitentur, substantiam pertinent: qualia sunt mysteria fidei præcipua, quæ continentur in symbolo, mandata Decalogi omnibus servanda, Sacramenta quoque ea, quæ necessario cuique suscipienda sunt. Tum demum, quæ à DEO petere, & expectare debemus, juxta Dominicæ orationis institutionem, sedulo in iis erudiendi sunt à Pastoribus, & Ministris omnes, maximè rudiores Indi, Æthiopes, pueri pro eorum ingenio, & oportunitate, nè gravissimo morbo ignorantie (ut sit passim)

periclitentur, omnino autem curandum est, ne quicumque neque ætate, neque valitudine impediuntur, memoriter discant elementa Christiana, maximè symbolum fidei, orationem Dominicam, præcepta Decalogi, Sacramenta Ecclesiæ. Id ut fiat, antiquorum canonum statuta sequens præcipit strictè sancta Synodus, ut nullus adultus ad Sacramentum Baptismi admittatur, qui non prius saltem symbolum, & orationem Dominicam memoriter reddiderit. Idemque in Sacramentis Penitentiae & Confirmationis conferendis omnino servetur, excepto vel necessitatis articulo, vel nimie senectutis, aut ægritudinis, sive etiam profundæ alicujus hebetudinis impedimento, quod Parochorum seu Confessoriorum iudicio, & conscientie relinquatur. Qui vero iis tantis impedimentis gravati fuerint, ut copiosiorum Catechesium non admittant, doceantur deum pro suo modo præcipua fidei capita, scilicet unum esse DEUM rerum omnium auctorem, qui accedentes ad se, vita æterna remuneret, improbos & rebelles æternis suppliciis in alio saeculo puniat. Deinde hunc ipsum DEUM, esse Patrem, & Filium & Spiritum sanctum, tres quidem personas, sed unum DEUM verum, præter quem nullus alius sit verus DEUS. Nam quæ adorant aliæ gentes, præter Christianam, non esse Deos, sed Dæmones potius, aut figmenta hominum. Præterea Filium DEI propter reparandam salutem hominum, factum hominem ex Virgine MARIA, pro nobis passum, & mortuum, ac tandem resurrexisse, & regnare in æternum. Hunc esse JESUM Christum Dominum, ac Salvatorem nostrum. Postremo neminem posse esse salvum, nisi credat in JESUM Christum, & pœnitens de peccatis commissis Sacramenta ipsius suscipiat Baptismatis, si quidem infidelis est; confessionis autem, si lapsus post Baptismum: ac denique statuat ea servare, quæ DEUS & Ecclesiæ sancta præcipiunt. Quorum summa est, ut DEUM diligat super omnia, & proximum sicut seipsum. Intelligant igitur Dei Sacerdotes, nisi in fide, ut oportet instructos, baptizent, vel à peccatis absolvant, se & grandi sacrilegio commaculare, & animarum reos, apud districtum DEI iudicium reddere.

Vt Indi Indicè doceantur ex eodem Concilio.

Christianæ instructionis, aut Catechismi scopus præcipuus est, fidei perceptio, corde enim credimus ad iustitiam, quod ore confitemur ad salutem. Quamobrem ita quisque instruendus est, ut intelligat, Hispanus Hispanicè, Indus, Indicè; alioqui quantumvis benè dicat, tamen verbum illius, juxta Apostoli sententiam, sine fructu est. Quocirca nullus Indorum de cætero compellatur, orationes, sive Catechesium Latinè discere, cum sufficiat, multoque melius sit, suo idiomate pronanciare, aut si qui ipsorum velint, possunt etiam Hispanicum, quo multi jam utuntur, adiungere. Præter hæc aliam aliquam linguam ab Indis exigere superfluum est.

Hactenus Concilium.

CA.